

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1045/23
18.1.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Наде Хаџи-Перић, председника већа, судија Драгана Ћесаровића и Зорана Ђорђевића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Браниславе Муњић, као записничара, у кривичном предмету **окривљеног АА и др**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика и др, одлучујући о жалби бранилаца окривљеног АА, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Петра Огњановића, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 136/22 од 03.03.2023. године, након одржане јавне седнице већа, **дана 18.01.2024. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Петра Огњановића, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 136/22 од 03.03.2023. године, **се ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 136/22 од 03.03.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, док је окривљени ББ оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ и изречена му је условна осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се напред утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 3 (три) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело. Применом члана 63 КЗ окривљеном АА се у напред изречену казну затвора има урачунати време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кп.бр. 254/19 од 08.06.2019. године који му се рачуна почев од

07.06.2019. године, када је лишен слободe, па до 27.03.2020. године, када му је притвор укинут и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана почев од 27.03.2020. године па до 25.03.2021. године, а окривљеном ББ у случају опозива ове условне осуде у казну има урачунати време за које је био лишен слободe по решењу УКП, Четврто одељење од 07.06.2019. године, која му се рачуна од 06.06.2019. године, па до 08.06.2019. године, када му је укинуто задржавање. Применом члана 87 КЗ, с тим што у односу на окривљеног АА у вези члана 246 став 7 КЗ, а у односу на окривљеног ББ у вези члана 246а став 3 КЗ, окривљенима је изречена мера безбедности одузимања предмета, тако што се од окривљеног АА има одузети 9,61 грам амфетамина и кофеина и 10,53 грама делова биљке канабис која садржи ТХЦ чији је масени удео већи од 0,3%, а на основу члана 535 ЗКП и 1,03 грама делова биљке канабис која садржи ТХЦ чији је масени удео већи од 0,3%, 28,53 грама кофеина, као и једна дигитална вагица за прецизно мерење зелено-црне боје са натписом “Tuff-Weigh” са траговима амфетамина, кофеина, кокаина и ТХЦ, док се од окривљеног ББ има одузети 1,28 грама опојне дроге амфетамина и кокаина. На основу члана 261 ЗКП окривљени су обавезани да плате суду на име паушала износе од по 20.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде. На основу члана 262 ЗКП окривљени АА обавезан је да сноси трошкове кривичног поступка, с тим што ће се о висини трошкова одлучити посебним решењем.

Против наведене пресуде благовремено су жалбе изјавили браниоци окривљеног АА, адвокат Милош Мршовић и адвокат Петар Огњановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, отвори претрес ради доношења правилне и законите одлуке или побијану пресуду преиначи и окривљеног АА огласи кривим због извршења кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ или 247 КЗ или да га ослободи казне. Сходно члану 447 став 2 ЗКП, одбрана и окривљени захтевали су да буду обавештени о месту и времену одржавања седнице већа Апелационог суда у Београду, како би истој могли да присуствују.

Апелациони јавни тужилац из Београда је, поднеском Ктж.бр. 1125/23 од 27.09.2023. године, предложио да Апелациони суд у Београду, на основу члана 455 став 2 ЗКП, сам пресуди тако што ће жалбу бранилаца окривљеног АА, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Петра Огњановића, изјављену против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 136/22 од 03.03.2023. године, одбити као неосновану и првостепену пресуду потврдити у целисти.

Апелациони суд у Београду је одржао јавну седницу већа, у присуству бранилаца окривљеног АА, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Петра Огњановића, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца из Београда и уредно обавештеног АА, на којој је размотрио списе предмета, па је након разматрања навода и предлога из изјављене жалбе, имајући у виду и мишљење Апелационог јавног тужиоца из Београда, из напред цитираног поднеска, а након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку, нашао:

Жалба је неоснована.

Жалбом бранилаца окривљеног АА, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Петра Огњановића, првостепена пресуда се оспорава због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, наводећи да је изрека пресуде противречна датим разлозима, док су разлози које првостепени суд даје у образложењу ожалбене пресуде међусобно противречни.

Међутим, Апелациони суд у Београду изнете жалбене наводе оцењује неоснованим, јер је, по налажењу овога суда, противно наводима у жалби, изречена пресуда јасна и разумљива и садржи све чињенице и околности које представљају обележје кривичног дела за које је окривљени АА оглашен кривим, а од којих зависи правилна примена закона и одлука у погледу правне квалификације дела, пресуда не садржи противречности, ни међусобне, ни у односу на садржину изведених доказа, а првостепени суд је у образложењу ожалбене пресуде дао јасне и правилне разлоге за своју одлуку.

Ни жалбени наводи бранилаца окривљеног, којима се указује да је ожалбена пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, односно да се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика иста не може заснивати, тј. да су незаконити докази које је прибавила полиција, нису могли бити прихваћени као основани, и по оцени овога суда, правилно је првостепени суд одбио предлог браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Мршовића, да се из списка предмета издвоје записник о прегледу превозног средства УКП, Одељења за борбу против дрога од 06.06.2019. године, записника о прегледу лица истог одељења од 06.06.2019. године, две потврде о привремено одузетим предметима УКП, Одељења за борбу против дрога обе од 07.06.2019. године, два вештачења НЦКФ од 07.06.2019. године, правилно налазећи да су наведени записници, потврде и вештачења на која се предлог браниоца односи сачињени у свему у складу са Законом о кривичном поступку.

За овај суд су неприхватљиви и жалбени наводи бранилаца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП, тј. да је прекорачена оптужба. Наиме, чињеница да је првостепени суд у целости прихватио исказ окривљеног ББ, па и у делу у коме овај окривљени наводи да је окривљеног АА наводно куповао и раније опојну дрогу у 3-4 наврата као и критичног дана, не указује да је првостепени суд изашао из оквира оптужења, будући да је окривљени АА оглашен кривим за кривично дело извршено дана 06.06.2019. године, како му је то оптужницом и стављено на терет.

Ценећи жалбене наводе бранилаца окривљеног АА, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Петра Огњановића, којима се првостепена пресуда оспорава због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, указивањем да је погрешно првостепени суд закључио када није прихватио одбрану окривљеног ББ дату на главном претресу, где наводи да није купио опојну дрогу од окривљеног АА, те да је

окривљеног АА требало огласити кривим, али не за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ, већ за кривично дело из члана 246а став 1 КЗ и/или члана 247 КЗ, које он признаје од самог почетка кривичног поступка, Апелациони суд у Београду оценио је неоснованим, из разлога што је првостепени суд приликом доношења побијане пресуде, правилно и потпуно утврдио чињенично стање, када је нашао да је окривљени АА извршио кривично-правне радње, ближе наведене у изреци ожалбене пресуде.

Наиме, окривљени АА не оспорава да су марихуана и кофеин који су пронађен у улици ..., његови, да је критичном приликом, када га је полиција зауставила, имао цоинт марихуане, да повремено одлази у улицу ..., у току дана, јер ту станује његова супруга, да је потпис на потврди о привремено одузетим предметима од 07.06.2019. године, његов потпис, да познаје окривљеног ББ.

Окривљени ББ, испитан у Вишем јавном тужилаштву у Београду, у присуству свог браниоца, навео је да се 06.06.2019. године договорио са окривљеним АА да се нађу и где да се нађу, како би од њега купио опојну дрогу амфетамин, да је контактирао окривљеног АА на мобилни телефон који је поседовао, да се са њим договорио да се нађу и где, како би од њега купио опојну дрогу амфетамин, да су се нашли у улици ... код бензинске пумпе "NIS", где му је АА кроз отворен прозор сувозачевих врата предао један пакетић амфетамина, а он је њему дао 1.000,00 динара. У последњих месец дана је од АА куповао опојну дрогу амфетамин у 3-4 наврата и то увек исту количину, као и ова коју је купио критичног дана, а зато је плаћао 1.000,00 динара.

Правилно је првостепени суд одбране окривљених у наведеном делу прихватио као веродостојне, јер су исте јасне, уверљиве и потврђене писаним доказима прочитаним на главном претресу, као и вештачењем преко вештака Националног центра за криминалистичку форензику.

Међутим, правилно је првостепени суд закључио када није прихватио одбрану окривљеног АА да је опојну дрогу амфетамин купио од неког лица на ..., да су ББ и он заједно дали новац за куповину опојне дроге, да су тог дана ББ и он "шмркали" по једну линију амфетамина, да је ББ понео једну кесицу амфетамина када је изашао из његових кола, да су ту опојну дрогу заједно купили тако што су удружили новчана средства, да су у колима заједно конзумирали опојну дрогу, а да је ББ узео део који је остао након њиховог конзумирања и понео са собом, да су један другог чашћавали, да никада један другом нису дали паре за дрогу, већ да су удруживали новчана средства и куповали заједнички опојну дрогу.

Такође, правилно је првостепени суд закључио када није прихватио измењену одбрану окривљеног ББ, дату на главном претресу, у којој је навео да је све тачно што је рекао на записнику ВЈТ и код таквих навода остаје, осим што није тачан датум када је дао паре окривљеном, при чему је након тога изменио и друге детаље своје одбране, наводећи да је у тужилаштву био његов адвокат по службеној дужности и саветовао му да исприча овако како је навео, те да ће га онда пустити кући, да АА њему никада није продавао опојну дрогу, а то што му је дао паре, дао му је да кад буде ишао у набавку амфетамина и њему да један грам, да никада пре критичног догађаја није куповао амфетамин, јер није знао где може да се набави, а то што је АА дао новац за куповину амфетамина, дао му је зато што је АА казао да може да набави мало амфетамина.

По оцени овога суда, првостепени суд за свој закључак да не прихвати овакве наводе одбране окривљеног АА и окривљеног ББ у образложењу ожалбене пресуде даје јасне, детаљне и за овај суд у свему правилне разлоге.

Наиме, окривљени ББ је у тужилаштву саслушан у присуству свог браниоца, на записнику о његовом саслушању нису имали примедбе ни његов бранилац, ни он, критични догађај је детаљно описао, изјашњавао се детаљно и о периоду пре критичног догађаја, па како је окривљени ББ признао радње које се њему стављају на терет, а нико не указује на то да је са окривљеним АА био у завади, то по правилном налажењу првостепеног суда окривљени ББ није имао разлога да се неистинито изјашњава о радњама које се окривљеном АА стављају на терет, а посебно није имао разлога да се изјашњава о неком периоду који је претходио кривичном периоду, па је тако навео да је у последњих месец дана од окривљеног АА куповао амфетамин у 3-4 наврата.

При томе су и по оцени овога суда наводи окривљеног ББ из одбране коју је изнео у тужилаштву у сагласности и са исказом сведока ВВ, који је видео да је окривљеном АА, који је био у возилу марке “Škoda Octavia” пришао човек, а то је овде окривљени ББ, да АА није излазио из возила, да је овај отворио врата сувозача и веома кратко се задржао, да окривљени ББ није улазио у аутомобил окривљеног АА, што се у битном подудара са исказом окривљеном ББ који је дао у тужилаштву, када је навео да је кроз отворен прозор сувозачевих врата њему окривљени АА предао пакетић амфетамина, а он њему дао паре. При том и по оцени овога суда, чињеница да је окривљени ББ навео да му је окривљени АА кроз прозор предао један пакетић, док је сведок ВВ навео да је окривљени ББ отворио сувозачева врата, није од одлучног значаја, будући да су окривљени ББ и сведок ВВ наводили детаље критичног догађаја онако како су их се они сећали, и по правилном налажењу првостепеног суда без намере да суду представе неистину, а посебно имајући у виду да сведок ВВ, као полицијски службеник, свакако поступа у бројним оваквим ситуацијима па је стога могуће да погреша, а што и по оцени овога суда није детаљ који је од битног значаја за решавање ове правне ствари.

Такође, одбрана окривљеног АА у делу у којем му првостепени суд није поклатио веру, у потпуној је супротности са одбраном окривљеног ББ датом у Вишем јавном тужилаштву у Београду у присуству свог браниоца, при чему и по оцени овога суда окривљени ББ није дао суду уверљиве разлоге због чега је променио своју одбрану на главном претресу, па је стога правилно првостепени суд закључио да је измењеном одбраном на главном претресу окривљени ББ заправо хтео да помогне окривљеном АА у овом кривичном поступку.

Окривљени АА у својој одбрани навео је да су окривљени ББ и он заједно дали новац за куповину опојне дроге коју су у његовом аутомобилу конзумирали, а што није у сагласности чак ни са измењеном одбраном окривљеног ББ, а посебно није у сагласности са исказом сведока ВВ који је навео да се окривљени ББ веома кратко задржао поред врата сувозача возила окривљеног АА “Škoda Octavia”.

Надаље, окривљени АА навео је да је, након што су заједно конзумирали опојну

дрогу у колима, окривљени ББ узео део који је остао након њиховог конзумирања и понео са собом, а ни окривљени ББ, ни сведок ВВ, не наводе да је окривљени ББ уопште улазио у возило окривљеног АА. При томе је у возилу окривљеног АА, испод пластике ручне кочнице пронађено више пакетића амфетамина и опојне дроге канабис, као и један цоинт, па је стога, по правилном закључивању првостепеног суда, очигледно да окривљени ББ није понео са собом опојну дрогу која је остала након њиховог конзумирања.

Имајући у виду све наведено, по оцени овога суда, првостепени суд је на несумњив начин утврдио да је окривљени АА критичном приликом окривљеном ББ продао 1,28 гр опојне дроге амфетамин у смеси са кофеином, те да је неовлашћено ради продаје држао амфетамин у смеси са кофеином и опојну дрогу са канабис, у количини и на начин како је то описано у изреци првостепене пресуде.

Стога је правилно првостепени суд, на основу исказа испитаних сведока, којима је поклатио веру, писаних доказа, налаза вештака Националног центра за криминалистичку форензику, налаза вештака психијатра доктора Бојана Кеџман, одбране окривљеног ББ дате у претходном поступку, а делимично и на основу одбране окривљеног АА, на несумњив начин утврдио да је окривљени АА извршио радње, ближе наведене у изреци ожалбене пресуде.

При томе је првостепени суд ценио и извештај Окружног затвора у Београду од 24.06.2020. године, који је примљен у суд 25.06.2020. године, па иако је у том извештају констатовано да је код окривљеног АА приликом првог прегледа у амбуланти тог завода објективним прегледом утврђено да има повреде, ближе наведене на страни 13 и 14 образложење ожалбене пресуде, као и да је окривљени АА навео да је те повреде задобио приликом привођења од стране полицијских службеника Четвртог одељења УКП, правилно је првостепени суд, на основу казивања окривљеног АА, а при чињеници да је сведок ГГ навео да према окривљеном АА није примењивана никаква сила, а сведок ДД је навео да би он сигурно запамтио да је према некоме примењивана сила, а није запамтио, па имајући у виду опис повреда из извештаја Окружног затвора у Београду, да су код окривљеног АА уочене повреде у виду огуљотине коже испод десног колена, 3x2,5 цм и испод левог колена 1x1 цм, као и две цртасте огреботине 1x0,2 цм у пределу надлактица шака обострано, а при чињеници да поводом поступања полиције у овом поступку није покренут никакав поступак, то је по оцени овога суда правилан закључак првостепеног суда да напред наведене повреде окривљеном АА нису нанели полицајци који су поступали у овом поступку, због чега су жалбени наводи бранилаца окривљеног и у наведеном делу оцењени као неосновани.

Апелациони суд у Београду је код таквог стања ствари у потпуности прихватио став првостепеног суда у погледу оцене одбрана окривљених АА и ББ и оцене свих доказа изведених током поступку, при чему је првостепени суд све изведене доказа критички анализирао, ценио сваки појединачно и довео их у међусобну везу повезивањем чињеница које неспорно произилазе из изведених доказа и за свој став дао јасне, недвосмислене, довољно аргументоване и за Апелациони суд у Београду у свему прихватљиве разлоге, и на тако правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио кривични закон, када је нашао да су се у радњама окривљеног АА стекла сва битна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у

промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, правилно налазећи да је окривљени АА критичном приликом поступао у стању смањене урачунљивости, али не и битно, свестан свог дела, чије је извршење хтео и свестан да је његово дело забрањено, па како није било околности које би искључивале његову кривицу, то га је правилно првостепени суд огласио кривим, док су супротни жалбени наводи бранилаца окривљеног АА, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Петра Огњановића, којима се првостепена пресуда оспорава због повреде кривичног закона, оцењени као неосновани.

Неосновано се, по оцени овога суда, жалбом бранилаца окривљеног АА, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Петра Огњановића, првостепена пресуда оспорава због одлуке о кривичној санкцији.

Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд, приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА, правилно, у смислу члана 54 КЗ, ценио све околности које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена и истима дао адекватан значај када је овог окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, у коју му је урачунао време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана.

Напред наведене разлоге у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, налазећи да је првостепени суд дао правилан значај свим околностима од утицаја на кривичну санкцију и да ће се само ефективном казном затвора, у наведеном трајању, према окривљеном АА у потпуности остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 Кривичног законика, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика, као и да је овако одмерена казна нужна, али и довољна мера кривично правне заштите, сразмерна степену кривице окривљеног, околностима под којима је дело извршено, јачини угрожавања заштићеног добра, личности окривљеног и његовима личним приликама.

Стога су супротни жалбени наводи бранилаца окривљеног АА, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Петра Огњановића, у којима се не наводе ниједна околност која није цењена од стране првостепеног суда, а која би утицала на другачију одлуку, у смислу блажег кажњавања овог окривљеног, оцењени као неосновани.

Овај суд је ценио и остале жалбене наводе бранилаца окривљеног АА, адвоката Милоша Мршовића и адвоката Петра Огњановића, али је нашао да су исти без утицаја на другачију одлуку, због чега их није посебно ни образлагао.

Сходно свему напред наведеном, а на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку, Апелациони суд у Београду донео је одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-виши саветник
Бранислава Муњић,с.р.**

**Председник већа-судија
Нада Хаџи-Перић,с.р.**

За тачност отправка

**Управитель писарнице
Јасмина Бокић**